

Hồi còn nhỏ, Thầy Tướng nói tôi có số làm xếp. Đến năm 23 tuổi (1959) tôi được bổ nhiệm làm Trưởng Ty tại một tỉnh heo heo hút gió. Nhân viên thường gọi tôi là Ông Chủ, lúc đầu tôi thấy chướng tai, sau cũng quen dần.

Tước hiệu Ông Chủ bị xếp đe, từ khi lập nghiệp tại xứ Cờ Hoa này. Tôi trở thành một nhân viên các kẻ thực sự, trên đầu tôi còn có đủ các loại xếp, từ xếp sồn sồn cho tới Chủ Lớn cỡ TỶ PHÚ mà tôi chưa hề diện tiền dung nhan lần nào. Tuy làm hung hục, công lưng kéo cày hơn cả trâu bò, tôi vẫn bị Ông Chủ cho ngồi chơi soi nước nhiều phen.

Dẫu vậy, tôi vẫn chưa tin là Thầy Số nói dốt. Vì lúc nào, tôi cũng là xếp ban thời gian trong nhà và hàng ngày đi làm thì có Tài Xế xe công cộng đưa đón (xe bus).

Giấc mộng làm chủ vẫn canh cánh bên lòng, tôi thử thời vận bằng cách mua vé số. Một lần nữa tiếng hát của TRẦN VĂN TRẠCH lại rộn ràng trong tim óc tôi “Mua số Kiến Thiết Quốc Gia Trước Giúp Đồng Bào Ta... Giầu Sang Mấy Hồi...”

Tiểu bang tôi cư ngụ chưa có xổ số, mấy ông dân biểu và nghị sĩ cho rằng làm như vậy là gây thêm tội lỗi, thực ra các ông ấy chẳng thương nước thương nòi gì cả, chỉ muốn bảo vệ BINGO tổ chức tại Nhà Thờ vào chiều thứ năm mỗi tuần. Tôi phải nhờ anh Tuấn ở tiểu bang MA mua, gửi về. Cạo hoài mà không trúng “Giấc Mộng Phi Xổ Số Bất Phú” kể như đi đoong.

Thua keo này bày keo khác. Tôi có một ông bạn người Mỹ, tuổi trẻ tài cao, mới 30 tuổi đầu làm President một hãng kỹ sũ Cổ Vắn. Tìm hiểu sâu hơn, tôi được biết hãng ông ta chỉ cần có hai hạng: Một họa viên, một thợ ký kiêm téléphonist, kiêm sổ sách, kiêm cả trăm thứ bà già. Tôi tự hỏi, mình cũng là Kỹ Sư Chuyên Nghiệp, có chứng chỉ hành nghề Trắc Địa Sư, kỹ sư tại 3 tiểu bang, tại sao ta không mở một hãng kỹ sũ cổ vắn như ông bạn vàng ở trên? Cứ nghĩ tới “TITLE PRESIDENT” cả đêm tôi không ngủ được. Tôi sẽ mượn một cô Mỹ trắng trẻ đẹp, có giọng nói oanh vàng để trả lời điện thoại: “YES SIR, THE PRESIDENT IS OUT OF TOWN. MAY I TAKE A MESSAGE”... Còn Họa Viên thì tôi có sẵn một số đề tử, vững tay nghề, lúc nào cũng sẵn sàng xả thân cứu chủ. Nếu Trời cho ăn nên làm ra, tôi sẽ trang bị thêm máy ACAD, và vân vân...

Nhưng cái khó trước mắt là: Làm thế nào bắt được JOB.

Điều kiện cần thiết là phải quen lớn và đủ tiền để góp nhiều vào Quỹ Vận Động, bầu cử địa phương của mấy ông Hội Đồng Tỉnh, Thị Trưởng, phải giao thiệp rộng rãi, như tình nguyện gia nhập các hội đoàn đua ngựa, golf club, hội người Việt ăn nên làm ra, đấy là chưa kể tới các hội chuyên nghiệp khác như APWA, LEE, NSPE....

Cộng sơ sơ các khoản dự chi cũng khiến tôi rụng rời chân tay, nhà BANQUE sẽ không cho tôi mượn tiền để chi các khoản tào lao thiên địa. giả dụ sau 6 tháng, không bắt được JOB, tôi cam đành ca khúc “BANKRUPTCY” vì thượng sách.

Kế hoạch này có nhiều phần phiêu lưu, thôi đành thảo cái khác, nó nhẹ nhàng và ít trình diễn hơn.

Lần này không phải Thầy Tướng mà là Thầy Bói bảo tôi có số làm thương mại. Tôi nảy ra ý định mở RESTAURANT hoặc tiệm bánh mì hay một siêu thị cỡ bỏ túi, nói nôm na là một tiệm bán chap phở chẳng hạn.

Thân tặng Chị THỎM

GIẤC MỘNG LÀM CHỦ

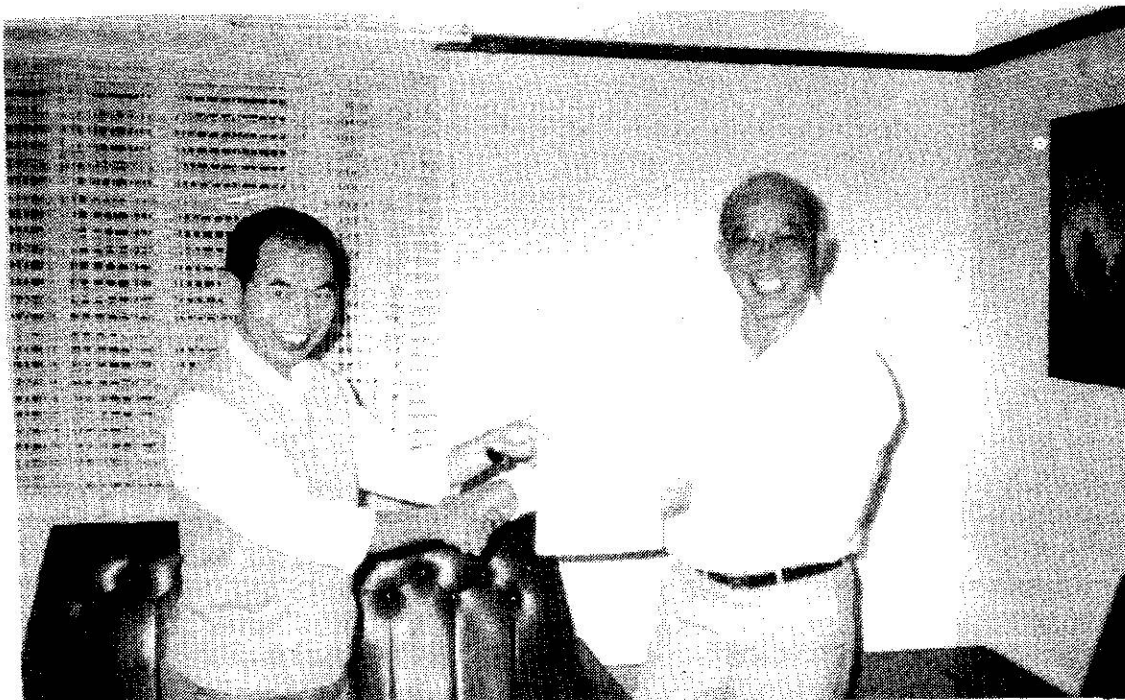
Mở RESTAURANT phải vốn nhiều và biết “COOK”. Nếu không đầu bếp làm eo làm sách, cũng có ngày dẹp tiệm. Đó là một kinh nghiệm của bản thân, tôi học được ở ba chị tôi.

Mở tiệm bánh, phải đi học nghề và thức suốt đêm để làm bánh. Ban ngày ngủ bù, còn thì giờ nào mà INTERVIEW nhân viên mới.

Mở tiệm chap phở bán thực phẩm Á Đông, kể cũng khoai, ta được tiếng là “Phục Vụ Cộng Đồng” nhưng hơi rét, vì băng rôn này mọc lên như nấm.

Thôi đành mở tiệm bán thực phẩm Mèo vậy. Vốn ít, việc nhan lại vẫn ra về Ông Chủ, nghĩa là có quyền thâu nhận APPLICATION, LAY OFF tùy hứng để trả mối thù Dân Tộc cho hả giận những ngày bị chủ đuổi. (Nói chơi cho vui vậy thôi, chứ đâu giám làm trái lời Tiên Nhân dạy) “Lấy Chí Nhân mà thay Cường Bạo”.

(Xem tiếp trang 47)

*AH Lê Cảnh Túc trao Lá Thư số 45 cho AH Đ.K. Quan
tân đại diện nhiệm kỳ 89-90*

GIÁC MỘNG...

(Tiếp theo trang 15)

Sau một thời gian chuẩn bị, tôi nghiêm nhiên trở thành Ông Chủ “BC FOOD STORE INC.”. Tên nghe kêu như AP SUPERMARKET hay KB DRUG STORE. Một ngày gần đây tôi sẽ ngồi họp chung với các nhà Tỷ Phú như: SCHWEGMANN-SUPER GIANT MARKET hoặc SUPER-STORE để bảo vệ quyền lợi “GROCERY” mặc dầu cái GROCERY của tôi chỉ lớn bằng cầu tiêu của chợ SCHWEGMANN.

*
* *

Cuộc đời làm chủ của tôi có khi thăng có khi chìm theo vận nước nổi trôi. Nhưng không gì làm cho tôi ớn lạnh nổi da gà, năm (5) năm làm chủ tập thể (1975-1979).

Lúc bấy giờ, Đồng Bào cả nước cũng như tôi, chỉ muốn, THỰC SỰ LÀM ĐẦY TỐ.

H.Đ.B.

THƯ HỒI ÂM...

(Tiếp theo trang 12)

- (1) Xem LT 41, trang 3, dòng 12
- (2) Xem LT 45, trang 36, dòng 14 và 15
- (3) Đời nhà Trần, Trần Quốc Tuấn ra hịch truyền nhân dân phải chuẩn bị sẵn sàng để đánh đuổi quân nhà Nguyên.
- (4) Xem LT 45, trang 12, dòng 16.

HỒI NHỚ: Còn đâu những kỷ niệm êm đềm, trong ngày tháng nghỉ xả hơi hai gia đình, khi thì Đà Lạt dạo chơi bờ hồ Xuân Hương, khi thì Vũng Tàu tắm mát dưới bể Bãi Sau.

